

INVASION OF WAYANAD WILDLIFE SANCTUARY SOME DISTURBING TRUTHS

(A Brief Spot Investigation Report by WAYANAD PRAKRUTHI SAMRAKSHANA SAMITHI)

{The Wayanad Prakruti Samrakshana Samithi, since its inception nearly three decades ago, stood firmly with the Adivasis in all their struggles and fully supported their struggle to regain alienated land. The Samithi still hold the same views and follow the same firm stand that the alienated land of tribals should be regained, and, if not possible landless Adivasis should be settled on lands near to their homesteads, which could be acquired by the government and handed over to them.}

January 24, 2003: Muthanga Wildlife Sanctuary, Sulthan Bathery, Wayanad.

The Samithi members became aware of the invasion of the Wayanad Wildlife Sanctuary (Muthanga) by a group of Adivasis led by Ms. C K Janu, on the next day after they entered the Reserve Forest and started setting up makeshift tents in three localities. Today, it is the 20th day of the illegal occupation of Sanctuary land by this group of Adivasis. There are nearly 500 Adivasis in the makeshift camps. After careful analysis of the politics, history and the back stage activities in connection with the illegal occupation of Forest land of the Wildlife area by Ms C K Janu's team, the Samithi issued press statements and conducted a Press Conference at Calicut on January 22 and demanded the Adivasis to vacate the pristine and young natural forests and also demanded the Government of Kerala to remove them from the Forest land. The Samithi also appealed the Government to provide them land near to the Adivasi settlements through acquisition or other means.

We are aware that the Samithi's demand for removal of the invaders from the Wildlife Sanctuary might have created some wrong impression among some people, because of the partial interpretation of the Samithi's position they heard from this or that source. This is to correct the record and tell all of you some naked truths about the Adivasi invasion of the Wayanad Wildlife Sanctuary.

We had our own doubts about the so-called agreement made between Adivasi Gothra Mahasabha leader Ms. C K Janu and the Chief Minister Mr A K Antony, after a prolonged, "stage-managed" struggle conducted by Ms Janu and a group of "paid" volunteers at Trivandrum. Our doubts are based on the true facts of the struggle and its outcome. We have supported the struggle for restoration of alienated tribal land conducted by Dr Nalla Thampi Thera in the courts and also other earlier agitations, including those conducted earlier by Ms. Janu. But, the sudden twist in the tale happened at Trivandrum clearly proved some under-table deals and involvement of some powerful lobbies like the rich migrants from Travancore, Plantation groups and the Religious Groups and foreign-funded NGOs. The Agreement was a real selling of the Adivasi cause when compared to Adivasi struggles happening around the world (in more than 100 localities including North Dakota, USA, Torres Straits, Australia, Siberia, Russia, Andaman Islands, India) because

nowhere in the world there is a demand for alternative land for alienated land. Alienated land is basically land grabbed-that is equal to robbery. Instead of the robbed land, the victim agree to accept land "somewhere"! This is a legal fiction and practical idiocy. This is what happened at Trivandrum. The nature of enforceability of the agreement was not openly stated by the parties, Ms Janu and Mr A K Antony. There are only wild media statements by Ms Janu, her colleague Mr Geethanandan and Mr A K Antony and other political party leaders.

We suspected the genuineness of the Agreement due to the following factors:

1. The real terms of the Agreement are still not made public. 2. The legal enforceability of the Agreement was not clear. 3. There were a lot of behind the curtain activities going on along with the agitation in front of the Secretariat. 4. The presence of vested interests such as Religious Groups, Powerful Plantation lobby, the out of the way backing of the agitation by media organizations like Malayala Manorama and Mathrubhoomi 5. The extravagant "celebration" of the agitation spending huge amount of money.

Even after discounting all our doubts, we were fully supportive of the so-called "victory"- that a publicly made promise to give five acres of land each to landless tribal people emanated. But, the real games played by the parties involved became clear soon. It is to be mentioned here clearly-at no stage of the agitation for restoration of alienated land, Ms C K Janu and her group impleaded themselves in the cases pending in the courts, including at the High Court and Supreme Court, filed by Dr Nalla Thampi Thera. Due to this dubious stand by Ms C K Janu, many activists who supported her earlier backed off from supporting the agitation which culminated in "five acre promise".

Within weeks after the "five acre promise", it became clear that the interests of the UDF government, its leaders and Ms C K Janu's interests are merging together. There was no talk about settling the landless at their own localities through acquisition of necessary land. There is sufficient land available in various project areas (such as Karapuzha and Banasurasagar) and there are huge areas of land occupied by big plantation companies, big landlords and religious organizations, and including some prominent political party leaders of both the UDF, the LDF and BJP (For eg: Kuppamudi Estate with legal title for nearly 300 acres but holding around 800 acres and now housing a high cost, pleasure resort). In addition, if the government and Ms Janu are genuine in their efforts, the government should have acquired sufficient lands in tribal belts and handed over to tribal people (as they are doing for development activities and as they are going to do through the Global Investors Meet proposals). The claim of Ms Janu that the government cheated her seems to be just media bluff, as the SC and ST minister has been personally meeting her at Wayanad and other places many a time in the recent past. Even there was a conflict within the Wayanad Congress Committee regarding this issue and a prominent tribal Congress leader alleged that the SC and ST minister has been sharing his ill-gotten money with Ms Janu and not acting according to the direction of the party (However, we are unable to verify this, except the fact that a local journalist who witnessed the quarrel between the Congress leader and the minister, happened at the house of another Congress leader, vouched for its truthfulness. This was not reported in the media apparently because they influenced those who witnessed the quarrel.)

There was no organized invasion of Reserve Forest Land, especially in Malabar and definitely in Wayanad, after they were reserved in 1820 by the Colonial Rulers. Migrant Farmers occupied vested forests, revenue land and devaswam lands. This invasion by Ms C K Janu's group will completely discredit the Adivasis and they had lost their reputation as protectors of forests and gained the bad reputation as reserve forest encroachers. For the first time in history, Adivasis were converted to forest encroachers and group criminals. Thanks to Ms Janu.

It is suspected that total fragmentation, deculturation and further impoverishment and making them fodder for those who are out to "add souls" to their creeds and those who are out to grab destitutes land seems to be the motives. There is clear connivance of the Chief Minister Mr A K Antony, SC and ST Minister Dr. M A Kuttappan and Forest Minister K. Sudhakaran, as Dr Kuttappan's personal secretary visited Ms Janu twice in the camp during the last 20 days and the Forest Higher officials and the Chief Minister remain mum during the last 20 days despite a clear criminal action was staged by a group of people inside a Sanctuary with high protection under law. In addition, this will facilitate poachers, forest mafia and all other kind of vested interests, including the powerful migrants and plantation lobby to lay claim over Reserve forests. Most of those who occupy the makeshift tents inside the Sanctuary are from far away places like Mananthavady, Thirunelly and most of them are having ration cards and houses in those areas. In addition, some of them admitted that they are "paid" for the hard life inside the Sanctuary area which are wildlife paths, especially Elephant paths. Water is available nearly three kms away. There is already high incidence of Wildlife-Human conflict in the periphery of the Sanctuary and the illegal invasion by Ms Janu's team would only escalate the situation. The camp members are indiscriminately destroying the biodiversity of the area, which has been converted to natural forests after clearfelling the eucalyptus plantations a few years ago. The camp members are using traps, arrows and crackers to kill all kinds of wildlife in the area. This shows that the tribals led by Ms C K Janu has no affinity and affection towards the forests. As they are putting indiscriminate fires to clear the area, there is a severe threat of eruption of massive forest fire as summer already started. If such an event happens, a major part of the Wayanad, Bandipur and Mudumalai forests will be the casualty. Even there is a possibility that many in the camps will lose their life along with limitless wildlife if a major forest fire erupts due to carelessness of those in the camps.

It is to be pointed out that Ms C K Janu is not representing the real Adivasi cause now because she and her gang men threatened the local tribal people living in the periphery of the Sanctuary, who are members of the local Tribal cooperative society and enter the forest with permission from Forest Department for collection of minor forest produce. These groups are one of the most primitive among the tribes of Kerala (Kattunaika, Urali Kuruma). Ms Janu and her gang had set up check posts and demanded money from these tribal people to allow them enter the forests for their daily work for survival. Thus Ms Janu helped to block the survival of nearly 300 tribal families in the periphery of the Sanctuary. The Society leaders filed complaint with the Divisional Forest Officer, Sulthan Bathery stating the fact that Ms Janu and her men act as if they are the law and the ruler.

Ms C K Janu herded the "paid" tribals into Wildlife Sanctuary instead of taking them to Global Investors Meet to force the government to effect the "five acre promise". This is especially

important as there was offer of limitless land for industries and dangerous activities like Golf Tourism at GIM, including much land in the Adivasi belt (in the name of Ecotourism). We suspect a high level connivance and conspiracy in this activity.

Therefore, we request all of you to get involved and demand Ms C K Janu and her Adivasi Gothra Mahasabha people to vacate the Sanctuary land immediately and continue the true and correct means to get alienated land back to the tribals or to get land acquired in their own localities for distribution to landless tribals. Please appeal them to let live the tribal people of Wayanad who were cheated repeatedly by various vested interests and now appears on the path of another historical cheating by those who pose themselves as their leaders and in fact dancing according somebody's tunes. We also appeal all of you to demand the Government of Kerala to acquire sufficient and suitable farm lands in Adivasi belts (or regain illegally held lands in the hands of plantation companies and big land lords) and distribute it to the landless tribal people before embarking on land acquisition for new development projects.

(We don't support the anti-people and anti- environment projects listed in the Global Investors Meet such as Golf Tourism Projects, and highly dangerous projects such as Express Highway and Hill Highway).

Please Contact , if you need further details, explanations and clarifications:

N Badusha
(0493) 670222

Thomas
Amablavayal
(0493) 660187

Babu Mailampadi
(0493) 622024.

P. U. Joy
(0493) 620570

V.M. Rajan.
(0493) 670777

For Special Attention

Ms. C. K. Janu and her Gothrasabha made the agreement for landgrant with Mr. A. K. Antony(Chief Minister) and Dr. Kuttappan (SC & ST Minister), and not with the elephant and other wild life of Wayanad Wildlife Sanctuary. Ms. C. K. Janu and her Gothrasabha have no right to occupy the habitat of wildbeings as they too have the right for life. As elephant and other wildbeings have no voice and no 'sponsors'. We decided to be their voice too.

മുത്തങ്ങ ദുരന്തം

വയനാട് പ്രകൃതിസംരക്ഷണ സമിതിക്കു പറയാനുള്ളത്

ആദിവാസി ഗോത്രമഹാസഭാനേതാക്കളായ സി. കെ. ജാനുവിന്റെയും ഗീതാനന്ദന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ നൂറുകണക്കിനാളുകൾ മുത്തങ്ങ വന്യജീവിസങ്കേതം കൈയേറി, ഒന്നരമാസം കൈവശം വെക്കുകയും സർക്കാർ കുറ്റകരമായ നിസ്സംഗത പുലർത്തുകയും ചെയ്തു. ആദിവാസി ഭൂസമരത്തിന്റെ മറവിൽ വന്യജീവികളുടെ അവസാനത്തെ അഭയകേന്ദ്രവും കയ്യടക്കി അവയെ ഉൾമൂലനം ചെയ്യുന്നതിനെതിരെ വയനാട് പ്രകൃതിസംരക്ഷണസമിതി പ്രതികരിച്ചുവെങ്കിലും സർക്കാർ കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു. ജാനുവിന്റെ കയ്യേറ്റസമരത്തിൽ പങ്കെടുത്താൽ 5 ഏക്കർ വനഭൂമി പതിച്ചുകിട്ടുമെന്ന ഉറപ്പിൽ വിശ്വസിച്ചു ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ട പാവപ്പെട്ട ആദിവാസികളെ മുന്നിൽ നിർത്തി ഏതൊക്കെയോ ഗൃഹശക്തികൾ കളം ഭരിച്ചു. കയ്യേറ്റക്കാർ മുത്തങ്ങ വനത്തിന് ചെക്ക് പോസ്റ്റുകൾ സ്ഥാപിക്കുകയും സ്വന്തം ഭരണവ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. വന്യജീവികളെ മാത്രമല്ല, നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഈ വനമേഖലയെ മാത്രം ആശ്രയിച്ച് ജീവിച്ചുവന്ന തദ്ദേശീയരായ ആദിവാസികളെപ്പോലും സ്വന്തം മണ്ണിൽ ഉപരോധിച്ചു. ചില സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തകരും മാധ്യമപ്രവർത്തകരും ഇതിനെല്ലാം പിന്തുണയും പ്രേരണയുമായി സജീവമായി രംഗത്ത് നിലകൊണ്ടു. സ്വയംഭരണത്തിന്റെ വീഞ്ഞ് കുടിക്കുകയും കുടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഗോത്രരാജ്യത്തിന്റെ ഭൂണാവസ്ഥയിൽത്തന്നെ സെക്യൂരിറ്റി ഫോഴ്സും കോടതിയും ജയിലും നിലവിൽ വന്നു. സ്വാഭാവിക ഗതി എന്നപോലെ സമരം പൂർണ്ണമായും ഹിംസയിലേക്ക് വഴിമാറിപ്പോവുകയും ചെയ്തു. വന്യജീവികളെയും തദ്ദേശീയ ആദിവാസികളെയും ദ്രോഹിക്കുന്നത് കണ്ടില്ലെന്ന് നടിച്ച ഭരണകൂടം അവനവന് നൊന്തപ്പോൾ നിഷ്ഠൂരമായിത്തന്നെ സമരത്തെ നേരിട്ടു. ആദിവാസി സ്ത്രീകളും കുഞ്ഞുങ്ങളും വരെ ബലപ്രയോഗത്തിനും അറസ്റ്റിനും വിധേയരായി. കൊടിയ യാതനകൾക്കിരയായി. ദുഃഖവും നടുക്കവും കൊണ്ട് സമൂഹമനസ്സാക്ഷി വിറങ്ങലിച്ചുപോയി. ജൈവീയതയുടെ ഭാഗമായി മാനവികതയെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും, ആദിവാസിഗോത്രസമൂഹങ്ങളുടെ നില നിൽപ്പിനെ മാനവരാശിയുടെ നിലനിൽപ്പ് തന്നെയായി നെഞ്ചേറ്റുകയും ചെയ്ത പ്രകൃതിസ്നേഹികളാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ വ്യഥ അനുഭവിച്ചത്. അപ്പോഴും അശരണരായ മനുഷ്യരുടെ വിലാപങ്ങളെ ആഘോഷമാക്കി മാറ്റുകയാണ് ചിലർ. കൂട്ടത്തിൽ വയനാട് പ്രകൃതിസംരക്ഷണസമിതിയോടും അതിന്റെ പ്രവർത്തകരോടുമുള്ള പകപോക്കലിന് വേണ്ടി അസത്യപ്രചരണം നടത്തു

കയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കടുത്ത പ്രകൃതിനാശം മൂലവും പട്ടിണികൊണ്ടും ജീവച്ഛവങ്ങളായ സോമാലിയയിലെയും എത്യോപ്യയിലെയും ജനങ്ങളുടെ യാതനകൾ കണ്ടാസ്വദിക്കുന്നതിന് ചാർട്ടർ ചെയ്ത വിമാനങ്ങളിൽ പറക്കുന്ന പാശ്ചാത്യ ടൂറിസ്റ്റുകളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുംവിധം മുത്തങ്ങയിലേക്ക് രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് 'ഉല്ലാസയാത്രികർ' ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണിപ്പോൾ. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ മുത്തങ്ങ സംഭവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വസ്തുതകളും പ്രകൃതിസംരക്ഷണസമിതിയുടെ നിലപാടുകളും സുഹൃത്തുക്കളെ അറിയിക്കണമെന്ന് ഞങ്ങളാഗ്രഹിക്കുന്നു.

അന്യാധീനപ്പെട്ട ഭൂമിക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ആദിവാസികളുടെ സമരം

ബ്രിട്ടീഷ് അധിനിവേശം തൊട്ട് ഇന്ത്യയിലെവിടെയും ആദിവാസി ഗോത്രങ്ങൾ അവരുടെ സ്വന്തം മണ്ണിൽ നിന്ന് കുടിയിറക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. വ്യാവസായിക വിപ്ലവത്തിന് ശേഷം വെള്ളക്കാരുടെ അധിനിവേശം നടന്ന എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഇത് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലും ആദ്യം തോട്ടവൽക്കരണത്തിന്റെയും പിന്നീട് വനങ്ങൾ റിസർവായി പ്രഖ്യാപിച്ചതിന്റെയും ഫലമായി ആദിവാസികൾക്ക് സ്വന്തം ഭൂമി അന്യമായിത്തീർന്നു. ഈ ചരിത്രവസ്തുതകൾ നിലനിൽക്കുമ്പോഴും ആദിവാസിയെ സംബന്ധിച്ച് ഭൂപ്രശ്നം ഒരു ജീവൽപ്രശ്നമായി മാറിയിരുന്നില്ല. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്ത പട്ടാളക്കാർക്ക് വേണ്ടിയുള്ള കോളനൈസേഷൻ സ്കീം നടപ്പാക്കുകയും അതോടൊപ്പം വൻതോതിൽ കുടിയേറ്റം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ ഭൂമിയിൽ അവശേഷിച്ചിരുന്ന ആദിവാസികളുടെ അധികാരവും അവകാശങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ആദിവാസിഗോത്രസമൂഹങ്ങളുടെ രക്ഷക്ക് വേണ്ടി കേന്ദ്രതലത്തിലും സംസ്ഥാനതലങ്ങളിലും ആദിവാസി ഭൂമികൈമാറ്റത്തിനെതിരെയും അന്യാധീനപ്പെട്ട ഭൂമി വീണ്ടെടുത്ത് നൽകുന്നതിന് വേണ്ടിയും നിയമനിർമ്മാണം നടന്നു. ഇതു പ്രകാരമാണ് കേരള നിയമസഭയും 1975-ൽ ഐക്യകണ്ഠേന നിയമം പാസാക്കിയത്. അന്യാധീനപ്പെട്ട ഭൂമി തിരിച്ചു പിടിച്ചുകൊടുത്തില്ല എന്ന് മാത്രമല്ല, തുടർന്നും ആദിവാസികളുടെ ഭൂമി പലതരത്തിലും കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുകയും അന്യാധീനപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

1980-ന് ശേഷം നിയമം നടപ്പാക്കിക്കിട്ടുന്നതിന് വേണ്ടിയുള്ള ശ്രമങ്ങളും പ്രക്ഷോഭങ്ങളും ആദ്യം അട്ടപ്പാടിയിലും തുടർന്ന് വയനാടൂൾപ്പെടെയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലും രൂപപ്പെട്ടു. വയനാട് പ്രകൃതിസംരക്ഷണ സമിതി ഈ പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ മുന്നിൽതന്നെ നിലകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. അന്യാധീനപ്പെട്ട ആദിവാസിഭൂമിക്ക് വേണ്ടിയുള്ള സമരം ശക്തിപ്പെടുവന്ന ഘട്ടത്തിലാണ് ചില സന്നദ്ധസംഘടനകൾ ആദിവാസി ഭൂമി കൈവശപ്പെടുത്തിയ കുടിയേറ്റക്കാരിൽ നിന്ന് തിരിച്ച് പിടിച്ചു നൽകുന്നതിന് പകരം വനഭൂമി കൈയേറുന്നതിലേക്ക് സമരത്തിന്റെ ഗതി മാറ്റുന്നത്. ഈ ഗതിമാറ്റത്തിനു പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച

വിദേശഫണ്ട് വാങ്ങുന്ന സന്നദ്ധസംഘടനകൾ വളർത്തിക്കൊണ്ട് വന്ന ഒരു നേതാവായിട്ടാണ് സി. കെ. ജാനുവിനെ സമിതി കണ്ടിട്ടുള്ളത്. എങ്കിലും പ്രക്ഷോഭരംഗത്തേക്ക് വന്ന ഒരു ആദിവാസി സ്ത്രീ എന്ന നിലയിൽ സമിതി അവരെ മാനിക്കുന്നു. ആദിവാസി ഗോത്രമഹാസഭയുടെ ബാനറിൽ ജാനു തിരുവനന്തപുരത്ത് സെക്രട്ടറിയേറ്റിന് മുന്നിൽ 48 ദിവസം കുടിൽ കെട്ടി സമരം നടത്തിയപ്പോഴും ഈ സമരം സംഘടിപ്പിച്ചതിന് പിന്നിലുള്ള ശക്തികളെ കുറിച്ചും ഫണ്ട്നെക്കുറിച്ചും സമിതിക്ക് സംശയങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും പ്രതിരോധങ്ങളൊക്കെയും കെട്ടടങ്ങിപ്പോയ കേരളീയ സമൂഹത്തിൽ ആദിവാസികളുടെ പ്രക്ഷോഭം ഉയർന്നുവന്നതിൽ സമിതി സന്തോഷിക്കുകയാണുണ്ടായത്. സർക്കാർ ആദിവാസി സമരനേതാക്കളുമായി ഉണ്ടാക്കിയ കരാർ നടപ്പാക്കണം എന്ന് തന്നെയാണ് സമിതിയുടെ നിലപാട്. സർക്കാരിന് ആത്മാർത്ഥതയും ഇച്ഛാശക്തിയുമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ വനഭൂമിയിൽ കൈവെക്കാതെ തന്നെ കരാർ നടപ്പാക്കാമെന്നും സമിതി വിശ്വസിക്കുന്നു.

മുത്തങ്ങ കൈയേറ്റം

സർക്കാർ കരാർ പാലിച്ചില്ല എന്നതിന്റെ പ്രതിഫലനമായിട്ടാണെന്ന് പറയുന്നു സി.കെ. ജാനുവും കൂട്ടരും മുത്തങ്ങ വന്യജീവിസംരക്ഷണകേന്ദ്രം കൈയേറിയത്. ഒരു ഗൃഹപദ്ധതി നടപ്പാക്കുന്ന രഹസ്യസ്വഭാവത്തോടെയുള്ള ഈ കൈയേറ്റം ദുരവ്യാപകമായ വിപരീതഫലങ്ങളുളവാക്കുമെന്ന് സമിതി വിലയിരുത്തിയതാണ്. സമരത്തിന്റെ ആദ്യദിവസം തന്നെ സമിതിപ്രവർത്തകർ കൈയേറ്റ സ്ഥലത്ത് ചെന്ന് ജാനുവിനെയും ഗീതാനന്ദനെയും കാണുകയും വന്യജീവിസംരക്ഷണകേന്ദ്രം ഒഴിഞ്ഞുപോകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയും ആദിവാസിപ്രശ്നങ്ങളോട് ഐക്യപ്പെടുന്ന സമിതിയുടെ നിലപാട് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ് സമിതി പരസ്യമായി പ്രതികരിച്ചത്. അപ്പോൾ പോലും വന്യജീവി സങ്കേതത്തിന്റെ തന്ത്രപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥലം കൈയേറുന്നതിലൂടെ കരാർ നടപ്പാക്കുന്നതിൽ സർക്കാരിൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്താനുള്ള ഉപായമായി മാത്രമേ സമിതി ഈ കൈയേറ്റത്തെ കണ്ടിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ വേനൽ ശക്തിപ്പെട്ടു വരുന്നതോട് കൂടി നൂറുകണക്കിനാളുകൾ വന്യജീവിസംരക്ഷണകേന്ദ്രത്തിൽ കുടിയേറുന്നതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തുകൾ മുന്നിൽക്കണ്ടാണ് സമിതി വന്യജീവി സംരക്ഷണകേന്ദ്രം ഒഴിഞ്ഞുപോകണമെന്ന് ജാനുവിനോടും അല്ലാത്തപക്ഷം ഒഴിപ്പിക്കണമെന്ന് സർക്കാരിനോടും ആവശ്യപ്പെട്ടത്.

സമിതിയുടെ ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളോട് ശത്രുതാപരമായിട്ടാണ് കൈയേറ്റക്കാരുടെ നേതൃത്വം പ്രതികരിച്ചത്. പശ്ചിമഘട്ടമലനിരകളുടെ പാരിസ്ഥിതിക തകർച്ചക്ക് കാരണക്കാരായ ബിർള, ബജാജ് തുടങ്ങിയ കുത്തകകളിൽ നിന്ന് സാമ്പത്തിക സഹായം സ്വീകരിച്ച് നടത്തിയ പശ്ചിമഘട്ട രക്ഷായാത്രയെ എതിർത്തത് മുതൽ പ്രകൃതിസംരക്ഷണസമിതിയോട് പകയും വിദ്വേഷവും വച്ചുപുലർത്തുന്ന 'സാംസ്കാരിക പ്രഭുക്കന്മാരുടെ' ശത്രുത ഇതോടെ മറ

നീക്കി പുറത്തുവരികയും ചെയ്തു. പ്രകൃതിസംരക്ഷണസമിതി ഒരു കടലാസ് സംഘടന മാത്രമാണെന്നും വനംവകുപ്പിന് വേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നതാണെന്നും മറ്റും പ്രചരണം അഴിച്ചുവിട്ടു. ഇവരെപ്പോലെ പരിസ്ഥിതിസംരക്ഷണപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ആഗോളനേതൃത്വം ചമയാനുള്ള മോഹമോ, ആരിൽ നിന്നെങ്കിലും ഫണ്ട് തരപ്പെടുത്താനുള്ള ദാഹമോ ഇല്ലാത്തതിനാൽ സമിതിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ക്രോഡീകരിച്ച് സൂക്ഷിക്കാനോ പ്രദർശിപ്പിക്കാനോ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ സിവിക് ചന്ദ്രന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ ഇറങ്ങിയിട്ടുള്ള 'വാക്ക്' മാസികയിൽ (മാർച്ച് 87) "ജനകീയ പ്രതിരോധപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പൊതുപ്രശ്ന പരിസരം ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വ്യത്യസ്ത സംഘങ്ങളെ" പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന പരമ്പരയിൽ നാലാമത്തേത് ആയി വയനാട് പ്രകൃതിസംരക്ഷണ സമിതിയെ പരിചയപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (അനുബന്ധം കാണുക). സ്വാഭാവികവനങ്ങൾ വെട്ടി മാറ്റി യൂക്കാലിപ്റ്റസ് തോട്ടമുണ്ടാക്കുന്ന വനംവകുപ്പിന്റെ നടപടിക്കെതിരെ നൂൽപ്പുഴയിൽ ഉയർന്നുവന്ന ബഹുജനപ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ തുടർച്ചയായാണ് സമിതി രൂപംകൊണ്ടത്. വനനശീകരണത്തിനും യൂക്കാലിപ്റ്റസ് വ്യാപനത്തിനുമെതിരെ സമിതി നടത്തിയ പ്രചരണങ്ങളും പ്രതിരോധങ്ങളും ആർക്കും തമസ്കരിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല.

1985-ൽ ഒരു പദയാത്രയുടെ ഭാഗമായി സമിതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലഘു ലേഖയിൽ നിന്ന് (മനുഷ്യന്റെ നിലനിൽപ്പിന് കാട് സംരക്ഷിക്കുക, പേജ് 20) "യൂക്കാലിപ്റ്റസ്, തേക്ക് തോട്ടങ്ങൾ റൊട്ടേഷൻ കഴിയുന്നതോടെ സ്വാഭാവികവനങ്ങളായി പരിവർത്തിപ്പിക്കണം. ഇത് മൂലം ധാരാളം ആദിവാസികൾക്ക് തൊഴിൽ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. മരിച്ചുപോയ ഉറവകൾ പുനർജനിക്കുവോൾ വയലുകൾ വീണ്ടും ഉണരും." 1980 മുതൽ യൂക്കാലിപ്റ്റസ് വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചതും സമീപവർഷങ്ങളിലായി യൂക്കാലിപ്റ്റസ് ഒഴിവാക്കി സ്വാഭാവികവനം തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുമായ സ്ഥലമാണ് ജാനുവും കൂട്ടരും കൈയേറി തരിശുഭൂമിയാണെന്ന് വാദിക്കുന്നത്. 1990-ന് മുമ്പ് ഈ പ്രദേശമുൾപ്പെടെയുള്ള ഒരു ലക്ഷം ഏക്കർ വനഭൂമി വനാശിത വ്യവസായങ്ങൾക്ക് പാട്ടത്തിന് കൊടുക്കാൻ സർക്കാർ തീരുമാനമെടുത്തപ്പോൾ ചെറുത്തുനിന്നത് സമിതിയാണ്. സമിതി കേരളത്തിലുടനീളം പ്രചരണം നടത്തി. കുത്തക വ്യവസായികൾക്കും ടൂറിസത്തിനും വേണ്ടി വനഭൂമി അന്യാധീനപ്പെടുത്തുന്നതിനെതിരെ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത നിലപാട് സ്വീകരിച്ചു. പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ ഭാഗമായി സമിതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച "ഈ മണ്ണ് തീറെഴുതുന്നതിന് മുൻപ്" എന്ന ലഘുലേഖ പരിശോധിക്കാവുന്നതാണ്. സമിതിയുടെ പ്രവർത്തനഫലമായിക്കൂടി വനഭൂമിയായി അവശേഷിച്ച പ്രദേശമാണ് ഗോത്രമഹാസഭ കൈയേറി രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതും യൂക്കാലിപ്റ്റസ് മാത്രം തിന്നു വളർന്ന ആളുകളെ കൂട്ടുപിടിച്ച് സമിതിയെ വിചാരണചെയ്യാൻ പുറപ്പെട്ടതും.

മുത്തങ്ങ കൈയേറ്റം ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിൽ സർക്കാർ കടുത്ത അനാസ്ഥ തുടരുകയും ഗോത്രമഹാസഭ സ്വയംഭരണം പ്രഖ്യാപിച്ച് മുന്നോട്ട് പോകാൻ ഒരുങ്ങുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യത്തിൽ സമിതി എതിർപ്പും ശക്തമാക്കി

യിട്ടുണ്ട്. കോഴിക്കോട്ടും തിരുവനന്തപുരത്തും പത്രസമ്മേളനം നടത്തി കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുകയും അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് നിവേദനങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുകയും, പരിസ്ഥിതി-സാംസ്കാരിക രംഗത്തെ പ്രമുഖരുടെ അഭിപ്രായരൂപീകരണം നടത്തുകയും, ഹൈക്കോടതിയിൽ കേസ് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് സമിതിയെ പ്രേരിപ്പിച്ച പ്രധാനകാരണങ്ങൾ

1. കൈയേറ്റം നടന്നിട്ടുള്ളത് വന്യജീവികളുടെ അഭയകേന്ദ്രത്തിലാണ്. ഇത് നീലഗിരി ജൈവമേഖലയുടെ മർമ്മകേന്ദ്രമാണ്. പാരിസ്ഥിതിക പ്രാധാന്യം കണക്കിലെടുത്ത് ലോകത്തിലെ 24 ഹോട്ട് സ്പോട്ടുകളിലൊന്നായി മുത്തങ്ങ കാടുകൾ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. മുതുമല, ബന്ദിപ്പൂർ എന്നിവ ചേർന്ന സംഗമകേന്ദ്രവുമാണിത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ കൈയേറ്റം എതിർക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

2. വിഭവങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി വന്യജീവികളും മനുഷ്യരും തമ്മിൽ സംഘർഷം രൂക്ഷമായിട്ടുള്ള ഒരു സങ്കേതമാണ് വയനാട്. ഇതിന്റെ ഫലമായി ധാരാളം വന്യജീവികളും മനുഷ്യരും കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഘർഷത്തിനിടയിലേക്ക് ആയിരക്കണക്കിനാളുകളെ പുറത്ത് നിന്ന് കുടിയേറ്റുന്നത് വമ്പിച്ച സാമൂഹ്യ-പാരിസ്ഥിതിക പ്രത്യാഘാതമുണ്ടാക്കും. കയ്യേറ്റക്കാരും അനുകൂലികളും പറയുന്നതുപോലെ ഇത് തരിശുഭൂമിയാണെന്ന് സമിതി അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. വന്യജീവി ആവാസവ്യവസ്ഥകളെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞത എന്ന് സമിതി ഇതിനെ പുച്ഛിച്ചു തള്ളുക തന്നെയാണ്.

3. ആദിവാസി വനം നശിപ്പിക്കില്ല എന്ന വാദം ആദിവാസി സ്നേഹത്തിന്റെ പേരിൽ അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറായാൽതന്നെയും ആദിവാസികളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി നിക്ഷിപ്തതാൽപര്യക്കാർ ആനവേട്ടയും, ചന്ദനം കള്ളക്കടത്തും, ചാരായവാറ്റും, തടിവെട്ടും തുടങ്ങിയ വനനശീകരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിവരുന്നത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം മാത്രമാണ്. കഴിഞ്ഞ കുറച്ചുവർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മുത്തങ്ങ ഉൾപ്പെടുന്ന നൂൽപ്പുഴ പഞ്ചായത്തിൽ ചന്ദനം കള്ളക്കടത്തിനും ആനവേട്ടക്കും പ്രലോഭിപ്പിച്ച് കൊണ്ടുപോയ 22 ആദിവാസികൾ വെടിയേറ്റ് മരിക്കുകയോ കാണാതാവുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ കൈയേറിയിട്ടുള്ള സ്ഥലം കർണ്ണാടക തമിഴ്നാട് അതിർത്തികളോട് ചേർന്നു കിടക്കുന്നതും ഈ അർത്ഥത്തിൽ വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളതുമാണ്. കാൽ നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം ഇപ്പോൾ വൈൽഡ് ലൈഫ് ട്രേഡ് ലോകത്ത് മയക്കുമരുന്നുകഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടാം സ്ഥാനത്ത് വരുന്ന അനധികൃത ഏർപ്പാടാണ്.

4. തരിശാക്കപ്പെട്ട വനഭൂമി ആയത്കൊണ്ടാണ് മുത്തങ്ങയിൽ കുടിയേറിയത് എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇതേ നിലയിലുള്ള വനഭൂമി ജാനുവിന്റെ വാസസ്ഥലത്തിന് അടുത്ത് തിരുനെല്ലി പഞ്ചായത്തിലെ തെറ്റ് റോഡ്, അപ്പ

പ്പാറ തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിലും വയനാടിന്റെ ഇതരമേഖലകളിലും ധാരാളമുണ്ട്. മുത്തങ്ങയെക്കാൾ കൃഷിയോഗ്യവും വാസയോഗ്യവുമാണ് ഈ പ്രദേശങ്ങൾ. അതൊഴിവാക്കി മുത്തങ്ങ തിരഞ്ഞെടുത്തതിന്റെ ഉദ്ദേശം ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ തന്ത്രപ്രാധാന്യമാണ് എന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. ഗീതാനന്ദനെപ്പോലുള്ള ആദിവാസികളല്ലാത്തവരുടെയും അന്യദേശക്കാരുടെയും സാന്നിധ്യവും സ്വയംഭരണപ്രഖ്യാപനവും ജനങ്ങളുടെ സംശയങ്ങൾ ബലപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

5. കൈയ്യേറ്റ സ്ഥലത്ത് വന്യമൃഗങ്ങളൊന്നുമില്ല, എന്ന് കൈയ്യേറ്റക്കാരും അവർക്ക് വേണ്ടി വസ്തുതാബോധപരമായ വനവരും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത് ശുദ്ധമല്ല. വംശനാശഭീഷണി നേരിടുന്ന ഏഷ്യൻ ആനകളുടെ അവശേഷിപ്പുകൾ ഏറ്റവും നല്ല ആവാസസ്ഥാനങ്ങളിലൊന്നാണ് ഈ വനമേഖല. കൂടാതെ മാനുകളും മറ്റു വന്യമൃഗങ്ങളും ധാരാളം അധിവസിക്കുന്നതുമാണ്. ആനകളുടെ അധിവാസമേഖലകളിൽ വനങ്ങളുടെ തുടർച്ചയറ്റു പോകുന്നതാണ് ഏറ്റവും വലിയ ഭീഷണികളിലൊന്ന്. ഇപ്രകാരം തുടർച്ചയറ്റുപോയ വനങ്ങളെ സംയോജിപ്പിക്കാനുള്ള പദ്ധതികൾ ഏഷ്യൻ ആനകളുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി നടന്നുവരികയാണ്. ഈ അവസരത്തിലാണ് പരമ്പരാഗത ആനത്താരകൾ മുഴുവൻ കൈയടക്കി വന്യമൃഗങ്ങൾക്ക് പ്രശ്നമുണ്ടാക്കുന്നില്ല എന്ന് വാദിക്കുന്നത്.

6. വയനാട് വന്യജീവിസംരക്ഷണകേന്ദ്രത്തിനുള്ളിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഭൂമി കൈവശം വെച്ച് ജീവിച്ച് വരുന്ന 89 സെറ്റിൽമെന്റുകളിലെ ആദിവാസികൾ അടക്കമുള്ള ആയിരക്കണക്കിന് താമസക്കാർ വന്യമൃഗങ്ങളുമായുള്ള സംഘർഷം കാരണം വനത്തിന് പുറത്തേക്ക് മാറിത്താമസിക്കാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. അതിനുള്ള നടപടികൾ പുരോഗമിച്ചു വരികയാണ്. ആദിവാസികൾ വനത്തിന്റെ ഭാഗമായി ജീവിക്കാനുള്ള മെന്റ് പട്ടണങ്ങളിലിരുന്ന് നടത്തുന്ന പ്രഘോഷണങ്ങൾക്കും അഭിമുഖങ്ങൾക്കും യാഥാർത്ഥ്യവുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ല. പട്ടണവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട മോഹങ്ങൾ ആദിവാസികൾക്ക് മാത്രമായി നിഷേധിക്കുന്നത് നീതിയല്ല. വിദ്യാഭ്യാസ സൗകര്യങ്ങൾ, ആരോഗ്യപരിപാലനം, യാത്രാസൗകര്യങ്ങൾ, ജീവനും സ്വത്തിനും വന്യജീവികളിൽ നിന്നുള്ള സംരക്ഷണം, ഇവയൊക്കെ തീർച്ചയായും ആദിവാസികളുടെ അവകാശം തന്നെയാണ്. മാറ്റിപ്പാർപ്പിക്കലിന് സന്നദ്ധരായ ഒരു ജനതയെ മറികടന്ന് അതിന്റെയും ഉള്ളിലുള്ള വനത്തിലാണ് പുതിയ കൈയ്യേറ്റം നടത്തിയിട്ടുള്ളത്.

7. ആദിവാസികൾ കുടിയിറക്കപ്പെട്ടത് അവർ പരമ്പരാഗതമായി കൈവശം വച്ചുവെച്ചുവരുന്ന പൈതൃകഭൂമിയിൽ നിന്നാണെന്ന തെറ്റായ പ്രചരണം ബോധപൂർവ്വം ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. അനാദികാലം മുതൽ വന്യജീവികൾ സ്വൈരവിഹാരം നടത്തിവരുന്ന ഒരാവാസകേന്ദ്രത്തിലാണ് കൈയ്യേറ്റം നടന്നിട്ടുള്ളത്. ഇത്തരം കൈയ്യേറ്റങ്ങൾ ആരു നടത്തിയാലും

അതൊഴിപ്പിക്കുക തന്നെ വേണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. ഫണ്ടഡ് ഏജൻസികളും ഉത്സാഹകമ്മിറ്റികളും ആവശ്യപ്പെട്ടതുപോലെ ആദിവാസിയായ ജാനുവിനും ആദിവാസിയല്ലാത്ത ഗീതാനന്ദനും ഇടുകിയിലേയും നെടുമങ്ങാട്ടേയും കോട്ടത്തേയും പ്രസിഡിയം മെമ്പർമാർക്കും നിയമാനുസൃതപട്ടയം മുത്തങ്ങയിൽ നൽകിയിരുന്നെങ്കിൽ നാളിതേവരെയുള്ള വനം കൈയേറ്റങ്ങൾക്കു മുഴുവൻ നിയമസാധുത നൽകേണ്ടുന്ന അവസ്ഥ സംജാതമാകുകയും ഒരു തുണ്ട് വനഭൂമി പോലും ശേഷിക്കാത്ത വിധം വനം കൈയ്യേറ്റം വ്യാപകമാവുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

8. എല്ലാറ്റിനുമുപരി നാളിതുവരെയുള്ള ആദിവാസി വികസനത്തിന്റെ ഗതി ഈ കുടിയേറ്റത്തിനും ഉടനെ സംഭവിക്കും. ഭൂമി മൊത്തമായി പതിവുപോലെ മറ്റാളുകൾക്ക് തീറെഴുതപ്പെടുകയോ, കൃഷിയിറക്കാനും വിളവെടുക്കാനുമുള്ള അവകാശം കുടിയേറ്റക്കാരുടെ ജന്മാവകാശമായി മാറുകയോ ചെയ്യും. പാവപ്പെട്ട ആദിവാസിയെ വീണ്ടും ആനവേട്ടക്കും, ചന്ദനം കള്ളക്കടത്തിനും, ചാരായവാറ്റിനുമുള്ള ഉപകരണമാക്കും. 1975-ലെ ഭൂനിയമത്തിന്റെ സത്ത ഭരണാധികാരികൾ തന്നെ ചോർത്തിക്കളയുകയും ജാനുവിനെപ്പോലുള്ള ആദിവാസിനേതാക്കളെ അതിനുപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യത്തിൽ ഇത് വളരെ പെട്ടെന്ന് സംഭവിക്കും.

സ്വയംഭരണം സംബന്ധിച്ച്

ഇത്തരം സന്ദേഹങ്ങൾക്ക് ഗോത്ര മഹാസഭയും അവരുടെ കൈയ്യേറ്റത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നവരും നൽകുന്ന ഏക മറുപടി ഭരണഘടനയുടെ ഷെഡ്യൂൾ 5 പ്രകാരമുള്ള സ്വയംഭരണ പ്രഖ്യാപനമാണ്. ജൈവീയതയുടെ മുകളിൽ മനുഷ്യൻ നടത്തുന്ന സ്വേച്ഛയുടെ സ്ഥാപനം തന്നെയാണ് എല്ലാ ഭരണങ്ങളും. ഞങ്ങൾ 'പരിസ്ഥിതി മൗലികവാദികൾ' അതംഗീകരിക്കുകയും എല്ലാ ജനസമൂഹങ്ങൾക്കും ആദിവാസികൾക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും സ്വയംഭരണത്തിനുള്ള അവകാശത്തെ സർവ്വാത്മനാ പിന്തുണക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്താണ് ഒരു ആദിവാസി സ്വയംഭരണപ്രദേശം എന്നതുകൊണ്ട് ഭരണഘടനയും ആദിവാസി ഉന്നമനം ലക്ഷ്യമാക്കുന്നവരും ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്? അത് തദ്ദേശീയ ആദിവാസി സമൂഹങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയിലും വനത്തിലും ജൈവവിഭവങ്ങളിലുമുള്ള അവകാശത്തിന്റെ പുനസ്ഥാപനമാണ്. അല്ലാതെ എൻ.ജി.ഒ. ഏജൻസികൾ പറയുന്നതുപോലെ മറ്റൊരു രാജ്യമോ സ്വയംഭരണറിപ്പബ്ലിക്കോ അല്ല. ഭരണഘടനയുടെ 244-ാം വകുപ്പിന്റെ 5, 6 ഷെഡ്യൂളുകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള സ്വയംഭരണാവകാശം ഇന്ന് വളരെയേറെ തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാണ്. അതാതിടങ്ങളിൽ ഗിരിവർഗ്ഗക്കാരുടെ സ്വാശ്രയത്തിലുണ്ടായ സ്വയംഭരണം, നീണ്ട ഭരണഘടനാപ്രക്രിയയുടെ ഭാഗമായി നിലവിൽ വരേണ്ടതാണ്. പഞ്ചായത്ത് രാജ് ആക്ട് അനുസരിച്ച് തയ്യാറാക്കിയ വോട്ടർ പട്ടികയിൽ പേരുള്ളവരായിരിക്കണം, നിയമാനുസൃതമായി തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തി ഗ്രാമത്തലവനെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കണം, അത് ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡണ്ടിന്റെ അംഗീ

കാരത്തോടെ പാർലമെന്റ് സംസ്ഥാനനിയമസഭയ്ക്ക് അയച്ചുകൊടുത്ത് അംഗീകാരം നൽകണം എന്നെല്ലാം നിയമം അനുശാസിക്കുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ അധികാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഷെഡ്യൂൾ അഞ്ചിലും ആറിലും പെടുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ തമ്മിലും വൈജാത്യങ്ങളുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ മുത്തങ്ങയിലെ സ്വയംഭരണപ്രഖ്യാപനം കേട്ട് ത്രില്ലിക്കുന്ന 'സാംസ്കാരിക സാമൂഹ്യ നായകർ' കഥയറിയാതെ ആട്ടം കാണുകയാണ്. സി. കെ. ജാ നുവും സിവിക് ചന്ദ്രനും ഗോവാസുവും ചേർന്ന് സ്വയംഭരണ റിപ്പബ്ലിക്കുണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയാണെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചാണ് 'അന്യരാജ്യമായ' കേരളത്തിലെ വനംജീവനക്കാരെയും 'ശത്രുരാജ്യത്തെ' തദ്ദേശീയരായ ആദിവാസികളേയും ബന്ദികളാക്കി, ദുരന്തം ക്ഷണിച്ചുവരുത്താൻ ആദിവാസി ഗോത്രസഭാരാജ്യത്തിലെ പ്രജകൾക്ക് പ്രേരണ നൽകിയത്.

ഗോത്രമഹാസഭയുടെ കണക്കിൽ കേരളത്തിന്റെ എല്ലാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുമായി ആയിരത്തി ഇരുന്നൂറ്റ് കുടുംബങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന കൈയ്യേറ്റക്കാരിൽ മുത്തങ്ങവനത്തിനുചുറ്റുമുള്ള പൊൻകുഴി, തകരപ്പാടി, ആലത്തൂർ, മന്ദമമല, മുത്തങ്ങ, മൈക്കര, കുമിഴി, ചുക്കാലി, കുനി എന്നീ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള ഒരൊറ്റ ആദിവാസിയുമില്ല. ഇവരൊക്കെ സ്വയംഭരണത്തിന് പുറത്തും സ്വയംഭരണക്കാരാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ട നിലയിലുമാണ്. 150-ൽപ്പരം ആദിവാസി സെറ്റിൽമെന്റുകളുള്ള നൂൽപ്പുഴ പഞ്ചായത്തിൽ നിന്ന് വിരലിലെണ്ണാവുന്ന കുടുംബങ്ങളെ കൈയ്യേറ്റക്കാരിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. വനവുമായി എന്നും ജൈവബന്ധം നിലനിർത്തിയവരും വനവിഭവങ്ങളുടെ ഏറ്റവും വലിയ അവകാശികളുമായ കാട്ടുനായ്ക്കനും, ബെട്ടക്കുറുമനും, മുളളുക്കുറുമനും ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഇല്ല. വന്യജീവികൾക്കെന്നപോലെ ഗോത്രവർഗ്ഗസമൂഹങ്ങൾക്കും അവരുടെ വ്യാപനത്തിന് ചില പ്രകൃതിരീതികളുണ്ട്. വയനാട്ടിൽത്തന്നെ അടിയരും കുറിച്ചുരും പനമരം പുഴയുടെയും കബനിയുടെയും തീരത്തിന് തെക്കോട്ട് വ്യാപിച്ചിട്ടില്ല. മുളളുക്കുറുമൻ വടക്കേ വയനാട്ടിൽ അധിവാസം ഉറപ്പിച്ചിട്ടില്ല. കേരളത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് മുത്തങ്ങ വന്യജീവികേന്ദ്രത്തിൽ കുടിയിരുത്തിയ ആളുകൾ, മുത്തങ്ങയിൽ ആദിവാസി സ്വയംഭരണം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് നീതീകരണമില്ലാത്തതാണ്. അതിനുള്ള അവകാശവും അധികാരവും മുത്തങ്ങയിലും പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള ആദിവാസികൾക്ക് മാത്രമാണ്.

ഭരണഘടന ഷെഡ്യൂൾ 5 പ്രകാരം ആദിവാസി സ്വയംഭരണ പ്രഖ്യാപനത്തിനുള്ള അവകാശം അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മഹത്തായ ചട്ടക്കൂടിനകത്ത് നിന്നുംകൊണ്ട് മാത്രമാണ് ഞങ്ങൾ നോക്കിക്കാണുന്നത്. മുത്തങ്ങയിൽ ആദിവാസി ഗോത്രമഹാസഭ പ്രഖ്യാപിക്കാൻ തുനിഞ്ഞ ആദിവാസിസ്വയംഭരണം ജനാധിപത്യത്തെ തന്നെ ആക്ഷേപിക്കലും അവഹേളിക്കലുമാണ്. 2വർഷം മുമ്പ് തിരുനെല്ലി പഞ്ചായത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിച്ച് പരാജയപ്പെട്ട സി. കെ. ജാനു കേരളത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും പെറുക്കി കൂട്ടിയ ആളുകളെക്കൊണ്ട്, മുത്തങ്ങ വന്യജീവിസങ്കേതം കൈയ്യേ

റി. സ്വയംഭരണം പ്രഖ്യാപിച്ച്, സ്വയംതന്നെ രാഷ്ട്രത്തലവരാകുന്നത് ഒരു 'മുന്തിയ' ജനാധിപത്യരീതിയാണ്. ആദിവാസി കോളനികൾ വളഞ്ഞുവെച്ചും ആട്ടിത്തളിച്ചും പ്രലോഭിപ്പിച്ചും വോട്ടിന് കൊണ്ടുപോയി ജനാധിപത്യം ഉറപ്പാക്കുന്ന എല്ലാ രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾക്കും മുത്തങ്ങയിലെ പുത്തൻ രീതി പരീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്.

ലോകത്തെവിടെയായാലും ആദിവാസി സമൂഹങ്ങളെ അവരുടെ മണ്ണിൽ നിന്ന് പറിച്ചെറിയുന്നത് പരിസ്ഥിതിവിരുദ്ധമാണ്. ആദിവാസികൾക്ക് കുടിയേറ്റക്കാരനാവാൻ കഴിയില്ലെന്നതുകൊണ്ടാണ് മനുഷ്യസ്നേഹികൾ കുടിയിറക്കിനെ എതിർത്തുവന്നിട്ടുള്ളത്. തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും കണ്ണൂരിൽ നിന്നും മാനന്തവാടിയിൽ നിന്നും കേരളത്തിനുപുറത്തുനിന്നുപോലും ആദിവാസികളെ 'കുടിയിറക്കി' മുത്തങ്ങയിൽ കൈയ്യേറ്റക്കാരായി അവരോധിക്കുന്നത് ഈ നൈതികതയുടെ ലംഘനമാണ്.

ലോകത്ത് ഒരു ഗോത്രസമൂഹവും 'അന്യാധീനപ്പെട്ട ഭൂമിക്ക് പകരം ഭൂമി' എന്ന മുദ്രാവാക്യം മുഴക്കിയിട്ടില്ല. മറിച്ച് അവരുടെ നഷ്ടപ്പെട്ട പൈതൃകഭൂമി തന്നെ വേണമെന്നാണ് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ ഗോത്രമഹാസഭ അന്യാധീനപ്പെട്ട ഭൂമിക്ക് പകരം വന്യജീവി സങ്കേതം കൈയ്യേറുന്നതിലൂടെ ആദിവാസികളുടെ ധർമ്മീകര്യവും, സ്വത്വവും നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും 1975-ലെ ഭൂനിയമം അട്ടിമറിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത്.

ദുരന്തത്തിന് ശേഷം

ഞങ്ങൾ വയനാട്ടിലെ പ്രകൃതിസ്നേഹികൾ നിലപാടുകളിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നു. ആരെയാക്കെ കൊല്ലണം, എത്രപേരെ കൊലക്ക് കൊടുക്കണം, ആർ ഒളിവിൽ പോകണം, ആർ കീഴടങ്ങണം ഇതൊക്കെ സമരം നടത്തുന്നവരും അവരെ സഹായിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരായവരും തീരുമാനിക്കുന്നതാണ്. ഇതിലൊന്നും സമിതിക്ക് യാതൊരു പങ്കുമില്ല. ഈ സമരത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരു തുണ്ട് ഭൂമിക്ക് വേണ്ടി ഇറങ്ങിത്തരിച്ച ആദിവാസികളെ പീഡനത്തിന് വിട്ടുകൊടുത്തുകൂടാ. ആദിവാസി ഭൂപ്രശ്നം തമസ്കരിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ. ഭൂമി തട്ടിയെടുത്ത കുടിയേറ്റക്കാരനെയും അധികഭൂമി അന്യായമായി കൈവശം വെക്കുന്ന വൻകിട തോട്ടക്കാരനെയും വെറുതെവിട്ട് പാവം വന്യജീവികളെ മരണശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കാനും പാടില്ല.

മുത്തങ്ങയിൽ ഈ കൈയ്യേറ്റസമരം കൊണ്ട് പാവങ്ങളായ മനുഷ്യരുടെ ജീവൻ നഷ്ടമായിട്ടുണ്ട്. വന്യജീവികളുടെ കൂട്ടക്കുരുതി നടന്നിട്ടുണ്ട്, കാടുകൾ കത്തിയമർന്നിട്ടുണ്ട്, നിരപരാധികളുടെ ഒരുപാട് ചോര ഈ മണ്ണിൽ വീണിട്ടുണ്ട്. ഉത്തരവാദിത്തം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടത് ആന്റണി സർക്കാരും ആദിവാസികളെ മറയാക്കി അക്രമാസക്തസമരം നയിച്ച ഗോത്രമഹാസഭാനേതാക്കളും "ബന്ദികളാക്കുകയല്ല, വെടിവെച്ചു കൊല്ലുകയാണ് വേണ്ടത്" എന്ന് ആഹ്വാനം നടത്തി അക്രമത്തിന് പ്രേരിപ്പിച്ച ചോരക്കൊതിയന്മാരുമാ

ണ്. ആദിവാസികളുമായി ചർച്ച നടത്തി സമാധാനപരമായി കുടിയിറക്കാൻ നേരത്തെ തന്നെ സർക്കാർ സന്നദ്ധമായിരുന്നെങ്കിൽ ഇത്രയും ദുരന്തങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.

മുത്തങ്ങയിൽ പാവപ്പെട്ട ആദിവാസി സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കുമെതിരെ നടന്ന ക്രൂരമായ പോലീസ് നടപടി അങ്ങേയറ്റം മനുഷ്യത്വഹീനവും ക്രൂരവുമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. ഭരണകൂടത്തിനോ, ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങളെ അതിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ കാണുകയും ശക്തമായി പ്രതികരിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ പരമോന്നത സഭയായ അസംബ്ലിയിൽ മുത്തങ്ങയിലെ പോലീസ് വെടിവെപ്പിന് മുമ്പ്, ഒരു ചോദ്യം കൊണ്ട് പോലും സ്വന്തം മൗനം മുറിക്കാത്ത പ്രതിപക്ഷവും ഏറാൻ മുളികളായ ഭരണപക്ഷവും ഇപ്പോൾ മുത്തങ്ങയിലെ ചോരകണ്ട് നാവുനൂണയുന്ന ആദിവാസികളോട് ചെയ്യുന്ന ക്രൂരതയും വഞ്ചനയുമാണെന്ന് നാം തിരിച്ചറിയണം. ആദിവാസികളുടെ ഭൂമിക്കും തൊഴിലിനും ജീവിക്കാനും വേണ്ടിയുള്ള അവകാശസമരങ്ങളെ കുഴിച്ചുമടാമെന്നാഗ്രഹിച്ചവരും തിരിച്ചറിയപ്പെടുകതന്നെ വേണം. മൂന്നാം ലോകരാജ്യങ്ങളിലെ എല്ലാ അവകാശസമരങ്ങളെയും ഹൈജാക്ക് ചെയ്യുകയും സാമ്രാജ്യത്വത്തിന് കാഴ്ചവെക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ജോലി സമർത്ഥമായി ചെയ്യുന്നവരാണ് ഫണ്ടഡ് ഏജൻസികൾ. അവരൊരിക്കലും ആദിവാസികളുടെ യഥാർത്ഥ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയില്ല. കേരളത്തിൽ ഇടതുപക്ഷം നയിക്കേണ്ട സമരങ്ങളാണ് ഇവർ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനമെന്ന പേരിൽ നടത്തുന്നതെന്ന് മറക്കരുത്. മത്സ്യത്തൊഴിലാളി സമരവും കർഷകരുടെ സമരവും സമർത്ഥമായി തകർത്തതുപോലെ ആദിവാസി സമരവും ഇവർ തകർത്തറിയുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. മൂന്നാം ലോകരാജ്യങ്ങളിലെ അടിസ്ഥാനസാമ്പത്തിക മേഖലകൾ കയ്യടക്കുന്നതുവഴി ഭരണകൂടങ്ങളെ തന്നെ നിയന്ത്രിക്കുന്നവിധം ഫണ്ടഡ് ഏജൻസികൾ ശക്തിയാർജ്ജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വയനാട് പോലെയുള്ള ആദിവാസിമേഖലകളാണ് ഇവരുടെ പ്രധാന പ്രവർത്തനമേഖല. മുത്തങ്ങ ദുരന്തത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം സർക്കാരിനോടൊപ്പം ഫണ്ടഡ് ഏജൻസികളും അവരുടെ സാംസ്കാരിക പൗരാവകാശവേതാളങ്ങളും ഭാവിയിൽ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവരുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ഫണ്ടിങ് ഏജൻസികളും മാധ്യമങ്ങളും ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു വന്ന സി. കെ. ജാനുവീനെ സെക്രട്ടറിയേറ്റിലെ കുടിൽ കെട്ടൽ സമരത്തിലൂടെ എ. കെ. ആന്റണി റാഞ്ചിയപ്പോൾ, അവരെ വീണ്ടും റാഞ്ചാൻ മോഹഭംഗംവന്ന നക്സലൈറ്റുകളായ ഗ്രോവാസുവും സിവിക്കും ഗംഗാധരനും ഗീതാനന്ദനിലൂടെ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങളും അതിനിടയിൽ ഫണ്ടിങ് ഏജൻസികളുടെ തിരിച്ചുപിടിക്കൽ ശ്രമങ്ങളുമാണ് മുത്തങ്ങയിൽ ചോരപ്പുഴയൊഴുകിയത്.

മുത്തങ്ങ വന്യജീവിസങ്കേതം കൈയ്യേറി പ്രഖ്യാപിക്കാനുദ്ദേശിച്ച സ്വയം ഭരണപ്രദേശത്ത് 'വികസനം' നടപ്പാക്കുന്നതിനും പള്ളികളും സാംസ്കാരിക നിലയങ്ങളും പണിയുന്നതിനും കോടിക്കണക്കിന് രൂപയുടെ വിദേശ ഫണ്ട് വാങ്ങാൻ ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചവരുടെ പകയ്ക്കും വിദേശത്തിനും വലിയ

വില നൽകേണ്ടിവരുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ബോധ്യമുണ്ട്. ഞങ്ങൾ പിൻമാറാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. സി. കെ. ജാനുവും എ. കെ. ആന്റണിയും തമ്മിലുണ്ടാക്കിയ കരാറിനപ്പുറം 1975-ലെ ആദിവാസി ഭൂനിയമം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയും അതിജീവനത്തിനായും ആദിവാസികൾ നടത്തുന്ന പ്രക്ഷോഭസമരങ്ങൾക്ക് മുമ്പിൽ ഇനിയും വയനാട് പ്രകൃതിസംരക്ഷണസമിതിയുണ്ടാവും. അതോടൊപ്പം വ്യാജ ആദിവാസി പ്രേമവുമായി നടക്കുന്ന, ആദിവാസികളുടെ അന്തകരായ ഫണ്ടഡ് ഏജൻസികളുടെ 'സാംസ്കാരിക നായകരെ' തുറന്നുകാണിക്കാനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശക്തമായി മുന്പോട്ടു കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്യും.

തോമസ്. അമ്പലവയൽ.
വയനാട് പ്രകൃതിസംരക്ഷണ സമിതി
സുൽത്താൻ ബത്തേരി, വയനാട് ജില്ല

അനുബന്ധം

- വാക്ക് മാസിക (മാർച്ച് 87) യിൽ നിന്നും

".....ഓരോ മരം വീഴുന്നതും നിശ്ചയമായും വാർത്തയാവുന്ന ഒരു പ്രദേശമെങ്കിലും കേരളത്തിലുണ്ട്. നാലഞ്ചുവർഷമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന വയനാട് പ്രകൃതിസംരക്ഷണ സമിതിക്കാണ് ഇതിന്റെ ക്രെഡിറ്റ്. ഇവരുടെ നെറ്റ് വർക്ക് അത്രയും ദൃഢമാണ് എന്നല്ല ഇതിനർത്ഥം. തുടർച്ചയായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ പ്രാഥമികമായ ഹരിതബോധമെങ്കിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നാണ്.

81-ൽ നൂൽപ്പുഴയിൽ നടന്ന ക്ലിയർ ഫെല്ലിങ്ങിനെതിരായ ബഹുജനപ്രക്ഷോഭണമായിരുന്നു ഇതിന്റെ ആരംഭം. നൂൽപ്പുഴ വനസംരക്ഷണസമിതി പിന്നീട് ജില്ലാ വനസംരക്ഷണസമിതിയായി. 83-ലെ വരൾച്ചക്കാലത്ത് ബത്തേരിയിലെ ഒരു മരച്ചുവട്ടിൽവെച്ച് പ്രകൃതിസംരക്ഷണ സമിതി രൂപപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

വടക്കെ വയനാട്ടിലെ മക്കിമല എസ്റ്റേറ്റിൽ 600 ഏക്കർ നിത്യഹരിതവനം അനധികൃതമായി മുറിച്ചു മാറ്റുന്നതിനെതിരെ സമിതി നടത്തിയ നിയമ നടപടികൾ മൂലം മരം മുറി മാത്രമല്ല, മുറിച്ചിട്ട മരം കൊണ്ടുപോകുന്നതും തടയാൻ കഴിഞ്ഞു. ചുരത്തിനു മുകളിൽ മീനാക്ഷി സുന്ദരം എസ്റ്റേറ്റിൽ മരം മുറിക്കാനിടയുണ്ടെന്ന സമിതിയുടെ മുന്നറിയിപ്പിനെ തുടർന്നാണ് ബ്രദർ ചാക്കോയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ജനകീയ പ്രതിരോധയുദ്ധം നടന്നത്. വനഭൂമി കപ്പകൃഷിക്ക് കൊടുത്തുവന്നിരുന്ന ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് നയം ശാശ്വതമായി തടഞ്ഞ ഇടപെടൽ സമിതിയുടേതായിരുന്നു. മക്കിയാട്ടെ 70 ഏക്കർ നിക്ഷിപ്ത വനഭൂമി സ്വന്തമാക്കാനുള്ള നിക്ഷിപ്ത നീക്കം തടഞ്ഞു. മാനന്തവാടിയിലെ പഞ്ചാരക്കൊല്ലിയിൽ 500 ഹെക്ടർ വനഭൂമി അനധികൃതമായി പട്ടയം നൽകി മരം മുറിച്ചു മാറ്റാനുള്ള നീക്കം ചെറുത്തു. തിരുനെല്ലിയിലെ സെലക്ഷൻ

ഫെല്ലിസിനെതിരെയും ഷേഡ് റെഗുലേഷൻ ആക്ടിന്റെ മറവിൽ എസ്റ്റേറ്റുക
ളിലെ സാഭാവിക മരങ്ങൾ വെട്ടിയിറക്കിക്കൊണ്ട് പോകുന്നതിനെതിരെയും
സമിതി കാമ്പയിൻ നടത്തി. മലയാളം പ്ലാന്റേഷനുകളുടെ ഇടയിൽ കിട
ക്കുന്ന 2500 ഹെക്ടർ ഭൂമി യൂക്കാലി കൃഷി ചെയ്യാനുള്ള നീക്കം തടയപ്പെട്ട
തോടെയാണ് യൂക്കാലിപ്റ്റസ് വിരുദ്ധ പ്രക്ഷോഭങ്ങൾക്ക് തിരികൊളുത്തപ്പെ
ട്ടത്. സാമൂഹ്യവനവൽക്കരണത്തിനെതിരായ ആദ്യ ശബ്ദമുയർന്നതും ഇതോ
ടെത്തന്നെ. യൂക്കാലിപ്റ്റസ് ഒരു ചെങ്കുത്താൻ ചെടിയാണെന്ന ശബ്ദം കേരള
ത്തിൽ ആദ്യമായുയർന്നത് വയനാട്ടിൽ നിന്നായിരുന്നു.

അനധികൃതമായ ആന പിടുത്തത്തിനെതിരെ ഒരു കേസ് ചരിത്രത്തി
ലാദ്യമായി കോടതിയിലെത്തിച്ചത് വയനാട് പ്രകൃതിസംരക്ഷണ സമിതിയാ
യിരുന്നു. മുണ്ടകൈ ഉരുൾപൊട്ടലിനെത്തുടർന്ന് വനധംസനത്തിനെതിരെ
വ്യാപകമായ പ്രചരണപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് സമിതി നേതൃത്വം നൽകി.
അതിന്റെ ഭാഗമായിത്തന്നെയായിരുന്നു സംസ്ഥാനത്തെ പരിസ്ഥിതി പ്രവർത്ത
കരുടെ ശ്രദ്ധേയമായ സൗഹൃദം രൂപപ്പെട്ട മുത്തങ്ങാ ക്യാമ്പിന് സമിതി ആതി
ഥേയത്വം വഹിച്ചത്. ആദിവാസികൾക്കിടയിലെ കുഷ്ഠരോഗം ഒരു വിപ
ത്തന നിലയിൽ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നതും എടക്കൽ ഗുഹാസംരക്ഷണ
ത്തിന്റെ പ്രാരംഭപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയതുമായിരുന്നു ഏറ്റവുമൊടുവി
ലത്തെ കാമ്പയിനുകൾ.

കുറുവത്തുരുത്തുകൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും മാനന്തവാടി പദ്ധ
തിക്കെതിരെയും ബോധവൽക്കരണ ശ്രമങ്ങളുടെ ഒരു പരമ്പരയാണ് ഈ
വർഷത്തെ അജണ്ടയിൽ പ്രധാനമായുമുള്ളത്.....”

വിചാർണ നേരിടാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണ്

(വയനാട് പ്രകൃതി സംരക്ഷണ സമിതി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന പ്രസ്താവന)

കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തഞ്ചിലധികം വർഷങ്ങളായി വയനാട്ടിലെ പരിസ്ഥിതിരംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കുകയും ആദിവാസികളുടെ അന്യായനപ്പെട്ട ഭൂമി തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിൽ എക്കാലവും അവരോടൊപ്പം നിലയുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത സംഘടനയാണ് വയനാട് പ്രകൃതി സംരക്ഷണസമിതി.

ഇന്ന് സി. കെ. ജാനുവും ഗീതാനന്ദനും കയ്യേറിയിരിക്കുന്ന കാട്ടിൽ ബിർളക്ക് വേണ്ടി യൂക്കാലിപ്റ്റസ് നട്ടുപിടിപ്പിക്കുന്നതിന് വ്യാപകമായി ക്ലിയർ ഫെല്ലിങ്ങ് ആരംഭിച്ചപ്പോൾ, അതിനെതിരെയുണ്ടായ ജനകീയ ചെറുത്തുനില്പിലൂടെയാണ് വയനാട് പ്രകൃതി സംരക്ഷണസമിതി രൂപീകൃതമായത്. ആദിവാസി കോളനികൾ സന്നദ്ധസംഘടനകളുടെ കൃത്തരങ്ങായി മാറുന്നതിന് മുമ്പ്, 1983-ൽ കൂഷ്ഠരോഗം ബാധിച്ച് 25-ൽ അധികം പേർ മരിച്ചപ്പോഴും, പിന്നീട് ക്ഷയരോഗബാധിതരായി നൂൽപ്പുഴയിലെ തന്നെ കാക്കവയൽ, കോളിപ്പാടി കോളനികളിലെ ആദിവാസികൾ ചത്തൊടുങ്ങിയപ്പോഴും, അന്തരിച്ച പ്രശസ്ത പത്രപ്രവർത്തകൻ കെ. ജയചന്ദ്രന്റെ സഹായത്തോടെ സർക്കാരിന്റെയും മാധ്യമങ്ങളുടെയും ശ്രദ്ധ തിരിച്ചുപിടിച്ചതും അവർക്കാവശ്യമായ സഹായമെത്തിച്ചതും സമിതിയുടെ പ്രവർത്തകരായിരുന്നു. കുറച്ചു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ്, ബിർളക്ക് വേണ്ടി മുള്ള മുറിച്ചു കയറ്റുന്ന ജോലി ബത്തേരിയിലെ വിരലിലെണ്ണാവുന്ന ചുമട്ടുതൊഴിലാളികൾ കുത്തകയാക്കിയപ്പോൾ അതിനെതിരെ ഹൈക്കോടതിയിൽ കേസു കൊടുത്ത് അഞ്ഞൂറിലധികം വരുന്ന ആദിവാസികൾക്ക് വർഷങ്ങളോളം സ്ഥിരം തൊഴിൽ നേടിക്കൊടുത്തത് പ്രകൃതി സംരക്ഷണസമിതി പ്രവർത്തകരാണ്. ടൂറിസം വികസനത്തിന്റെ പേരിൽ, വയനാട് ജില്ലാ കളക്ടറുടെ നേതൃത്വത്തിൽ, ലക്കിടിയിലെ മൂന്ന് ആദിവാസി കുടുംബങ്ങളെ പാതിരാത്രിയിൽ ഇറക്കിവിട്ട് കുടിലുകൾക്ക് തീ വെച്ചപ്പോൾ അതിനെതിരെ ശബ്ദിക്കാനും പ്രവർത്തിക്കാനും സമിതി മാത്രമേ തയ്യാറായുള്ളൂ. 1955 മുതൽ തുടർച്ചയായി വയനാട്ടിലെ മുള്ളയും കാടും ബിർളക്ക് വേണ്ടി, വെട്ടിനശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, വനവിഭവങ്ങൾ ശേഖരിച്ചും മുള്ളുപയോഗിച്ച് കട്ടയും പനവും നെയ്തും ജീവിക്കുന്ന, അയ്യായിരത്തോളം ആദിവാസികളുടെ അതിജീവനത്തിന് പ്രാമുഖ്യം നൽകണമെന്നും മാവുർ റയോൺസ് ഫാക്ടറി അടച്ചുപൂട്ടിക്കൊണ്ട് ആദിവാസികളേയും വയനാട്ടിലെ അവശേഷിക്കുന്ന കാടും സംരക്ഷിക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ട് നിരവധി പ്രക്ഷോഭങ്ങളും സമരങ്ങളും സംഘടിപ്പിച്ചത് പ്രകൃതി സംരക്ഷണസമിതിയാണ്. വൈൽഡ് ലൈഫ് സാങ്ച്വറിയുടെ കോർ ഏരിയയിൽ താമസിക്കുന്നവരെ പുറത്ത് പുനരധിവസിപ്പിക്കാനുള്ള കേന്ദ്രപദ്ധതിയിൽ ഭൂമിയില്ലാത്ത ആദിവാസികളെയും ഉൾപ്പെടുത്താനും അവർക്ക് കുറഞ്ഞത് ഒരേക്കറൈങ്കിലും കൃഷിയോഗ്യമായ ഭൂമി നൽകാനും തീരുമാനമെടുപ്പിച്ചത് പ്രകൃതി സംരക്ഷണസമിതിയുടെ പ്രവർത്തകരാണ്. മാത്രമല്ല, അന്യായനപ്പെട്ട ആദിവാസി ഭൂമി തിരിച്ചുപിടിക്കാനായി കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ നടന്ന സമരങ്ങൾക്ക് നിരൂപാധിക പിന്തുണയുമായി രംഗത്ത് വന്ന ഏക സംഘടന വയനാട് പ്രകൃതി സംരക്ഷണസമിതിയാണ്.

സന്നദ്ധസംഘടനകളുടേയും വൻകിട പത്രങ്ങളുടേയും സഹായമേ പോലുള്ള മാർക്കറ്റിംഗ് വിദഗ്ദ്ധരുടെയും ഇഷ്ടതോഴിയായ സി. കെ. ജാനുവിന്റെ ആദിവാസി രംഗത്തെ സേവനങ്ങളും വിലയിരുത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്. സൗത്ത് സോൺ ആദിവാസി ഫോറമെന്ന ഫണ്ടഡ് സംഘടന (സമ്മേളനസ്ഥലത്ത് നിരീക്ഷകരായി എത്തിയ ഫണ്ടിങ് ഏജൻസിയുടെ വിദേശികളെ സി. പി. ഐ. (എം. എൽ) പ്രവത്തകർ പിടികൂടി വിചാർണ നടത്തിയ കാര്യം ജാനു മരണാലും വയനാട്ടുകാർ മറന്നിട്ടില്ല.) മാനന്തവാടിയിൽ സംഘടിപ്പിച്ച സംഗമത്തോടെയാണ് സി. പി. എം. പ്രവർത്തകയായിരുന്ന ജാനു 'ആദിവാസികൾക്ക് വേണ്ടി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചത്' തുടർന്ന് പനവല്ലിയിലും ചീങ്ങേരിയിലും സർക്കാർ ഭൂമി കയ്യേറി അവകാശം സ്ഥാപിച്ചുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ കൂടെ നിന്ന ആദിവാസികളെ നിരാധാരമാക്കിക്കൊണ്ട് ജാനു സർക്കാരുമായി ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാക്കി സമരം പിൻവലിച്ചു. ജാനുവിന്റെ പഞ്ചായത്തായ തിരുനെല്ലിയിലെ അവിവാഹിതരായ ആദിവാസി അമ്മമാരുടെ പ്രശ്നം കേരളത്തിലെ ബുദ്ധിജീവികൾക്കും മാധ്യമങ്ങൾക്കും സെൻസേഷനലായ 'അശ്ശിലമായിരുന്ന' കാലത്ത് അവർക്ക് വേണ്ടി കോടതിയിൽ പോവാനോ, ആയിരത്തിലധികം വരുന്ന അച്ഛനില്ലാത്ത കുട്ടികൾക്ക് പിതൃത്വം നേടിക്കൊടുക്കാനോ ജാനു ശ്രമിച്ചില്ല. കേന്ദ്രവനനിയമമനുസരിച്ച് വനമേഖലയിലെ ദിവസക്കൂലി തൊഴിലുകൾ 70 ശതമാനം ആദിവാസികൾക്ക് നൽകണമെന്ന് അനുശാസിക്കുമ്പോൾ പോലും വയനാട്ടിലെ കാടുകളിൽ ഫോറസ്റ്റ് വാച്ചർ, ഫയർ വാച്ചർ തുടങ്ങിയ തൊഴിലുകൾ ആദിവാസികൾക്കായി നീക്കിവെക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടാനോ മന്ത്രി സുധാകരന്റെ ഗുണ്ടാസംഘത്തിൽപ്പെട്ടവരെ നിയമിക്കുന്നതിനായി നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ആദിവാസികളെ പിരിച്ചുവിട്ടത് തടയാനോ ജാനു ശ്രമിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഇത്തരം ചെയ്യാത്ത കാര്യങ്ങൾക്കായി ജാനു വിചാർണ ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതില്ല.

1975-ലെ ആദിവാസി നിയമം ജാനുവിചാരിക്കുന്നതുപോലെ ജാനുവും എ. കെ. ആന്റണിയും തമ്മിലുണ്ടാക്കിയ കരാറല്ല, അതൊരു സാമൂഹ്യനിയമിയുടെ പുനഃസ്ഥാപനമാണ്. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ഒമ്പതാം ഷെഡ്യൂളിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്ത ഈ നിയമം കോടതിയിൽ പോലും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാവുന്നതല്ല. ഈ നിയമം അട്ടിമറിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം തുടക്കം മുതലേ ആരംഭിച്ചതാണ്. വൻകിട എസ്റ്റേറ്റുകളും കൂടിയേറ്റക്കാരും വിദേശ ഏജൻസികളും, കേരള നിയമസഭയിലെ ഇടത് വലത് സാമ്രാജികരും ഒരുപോലെ ശ്രമിച്ചിട്ടും നിയമം ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ ഇതാണ് കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ ജാനുവിന്റെ സെക്രട്ടറിയേറ്റിലെ കുടികെട്ടൽ സമരത്തിലൂടെ അട്ടിമറിക്കപ്പെട്ടത്. ഇതിന്റെ പേരിൽ ജാനു കുറ്റവിചാർണ ചെയ്യപ്പെടണം. നിരവധി സമരങ്ങളിലൂടെയും പ്രക്ഷോഭങ്ങളിലൂടെയും സമാ. ന്യായനിയമം, നിരവധി ആദിവാസി സംഘടനകളും സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകരും

സുപ്രീംകോടതിയിൽ വെർ എത്തിച്ച ആദിവാസികളുടെ അന്യായനപ്പെട്ട ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കൽ നിയമം, വിദേശഫണ്ടിങ്ങ് ഏജൻസികളുടെയും എ. കെ. ആന്റണിയുടെയും കുടിയേറ്റ ലോബിയുടെയും താല്പര്യപ്രകാരം ജാനുവനോടൊപ്പം നിന്ന് തകർക്കാൻ കൂട്ടുന്ന ആദിവാസിയല്ലാത്ത ഗീതാനന്ദനും വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടണം. അതിന് ചുട്ടുപിടിച്ചുകൊടുത്ത തിരുവനന്തപുരത്തെ സാംസ്കാരിക നായകന്മാരും സ്ഥിരം 'ഒപ്പിയാൻമാരും' ആദിവാസികളുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് നഗരബുദ്ധിജീവിയുടെ മഞ്ഞക്കണ്ണുകൾകൊണ്ട് മാത്രം നോക്കുന്ന കോഴിക്കോട്ടെ ഇനീഷ്യേറ്റീവ്കാരനും വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടണം.

ആദിവാസിയുടെ വനവിഭവശേഖരണവും തൊഴിലും ജീവിതം തന്നെയും നശിപ്പിക്കുന്നതാണ് ബിർളയുടെ മുളവെട്ടലെന്നും, അതുകൊണ്ട് റയോൺസ് ഫാക്ടറി അടച്ചുപൂട്ടി ആദിവാസിയെ സംരക്ഷിക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ട് സമരം ചെയ്ത വയനാട് പ്രകൃതി സംരക്ഷണസമിതി പ്രവർത്തകരെ തൊഴിലാളികളെക്കൊണ്ട് കൈകാര്യം ചെയ്തിക്കുമെന്ന് ഭീഷണി മുഴക്കിയ, എക്കാലവും ഒരു പരിസ്ഥിതി വിരുദ്ധനായിരുന്ന ഗ്രോവാസുവിന്റേയും പണ്ട് പശ്ചിമഘട്ടരക്ഷായാത്രക്ക്, ബഹുരാഷ്ട്ര കമ്പനികളിൽനിന്ന് സ്പോൺസർഷിപ്പായി പണം വാങ്ങാത്തതിന് പ്രകൃതി സംരക്ഷണസമിതിയെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞ് കടന്നുപോയ സിവിക് ചന്ദ്രന്റേയും സ്വയം വിമോചിത ആദിവാസി സപ്നങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്ക് ആഹ്ലാദം പകരുന്നില്ല.

വയനാട് പ്രകൃതി സംരക്ഷണസമിതി പ്രവർത്തകരെ വിചാരണചെയ്യും മുമ്പ് സി. കെ. ജാനു താഴെ പറയുന്നവരെ വിചാരണ ചെയ്യുക, ഒപ്പം സ്വന്തം മനസ്സാക്ഷിയേയും

- ◆ ആദിവാസിയുടെ ഭൂമിയും അവന്റെ ജീവിതവും തട്ടിയെടുത്ത എസ്റ്റേറ്റ് മുതലാളിമാരേയും വൻകിട കുടിയേറ്റക്കാരനേയും
- ◆ പോലീസ് അധിനിവേശത്തിന്റേയും സാക്ഷരതയുടേയും കുടിയേറ്റത്തിന്റേയും പേരിൽ ആയിരത്തിലധികം അച്ഛനില്ലാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവരെ.
- ◆ സുൽത്താൻ ബത്തേരിക്കടുത്ത കിടങ്ങിൽ കുറുമ കോളനിയിലെ ആദിവാസികളെ അടിച്ചോടിച്ച് അവരുടെ ഭൂമിയിൽ തോട്ടമുണ്ടാക്കിയ കോളേജ് മാനേജ്മെന്റിലെ മാനുൻമാരെ.
- ◆ ആദിവാസികൾ കണികാണാൻ യോഗ്യരല്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് ആറ് ആദിവാസികളെ വെട്ടിയും കുത്തിയും വെടിവെച്ചും കൊന്നിട്ടും ഇന്നും മാനുൻമാരായി നടക്കുന്നവരെ.
- ◆ നൂൽപ്പുഴ പഞ്ചായത്തിലെ ഇരുപത്തഞ്ചിലധികം പേരെ വകവരുത്തിയ, ഇന്നും സജീവമായ ചാരായ ലോബിയിലെ മാനുൻമാരെ.

വയനാട് പ്രകൃതി സംരക്ഷണസമിതി പ്രവർത്തകർക്ക് ആത്മാർത്ഥതയോടെ പറയാൻ കഴിയും - പ്രവർത്തനങ്ങൾ പരിമിതമായിരുന്നെങ്കിലും അവയൊന്നും സന്നദ്ധസംഘടനകളുടേയോ, ഫണ്ടഡ് ഏജൻസികളുടേയോ പണം പറ്റിയായിരുന്നില്ല. മന്ത്രി കൊടുത്ത സെൽഫോണും, ആറുമാസത്തെ ഭക്ഷണവുമായി കാടുകയേറിയ ജാനുവിനും ആദിവാസിയല്ലാത്ത ഗീതാനന്ദനും ഫണ്ടഡ് ഏജൻസികളെ തള്ളിപ്പറയാൻ കഴിയുമോ? വയനാടിന്റെ വർത്തമാനകാല പരിതസ്ഥിതിയിൽ...! 'അന്നത്തേടം' മുട്ടിക്കാൻ പാടുപെടുന്ന ആദിവാസികൾ ആരുടേയും സഹായമില്ലാതെ ആറുമാസത്തേക്കുള്ള ഭക്ഷണവും സംഘടിപ്പിച്ച് കാടുകയേറാൻ ജാനുവിനോടൊപ്പം തയ്യാറായി എന്ന് പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കാൻ 'കോഴിക്കോട്ടെ ബുദ്ധിജീവികളെ' മാത്രമെ കിട്ടൂ.

ആന്റണിയുമായുണ്ടാക്കിയ കരാർ പാലിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് കാട് കയേറിയതെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്ന ജാനു, ഇപ്പോൾ പറയുന്നത് മുത്തങ്ങാക്കാടുകളെ ജിമ്മിൽനിന്നും രക്ഷിക്കാനാണ് കയേറ്റമെന്നാണ്.

സി. കെ. ജാനുവും ഗീതാനന്ദനും ഒന്നോർക്കുക, നിങ്ങൾക്ക് കരാർ നടപ്പാക്കിക്കിട്ടുകയായിരുന്നു ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മാർച്ച് ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത് മുത്തങ്ങയിലെ കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ മുമ്പിലേക്കല്ല, കൊച്ചിയിലെ ജിം വേദിയിലെ നാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ മുമ്പിലേക്കായിരുന്നു. ആനയും കാട്ടുപോത്തുമായിട്ടായിരുന്നില്ല കരാർ, ആന്റണിയും കുട്ടപ്പനുമായിട്ടായിരുന്നു. കരാർ നടപ്പാക്കിയിട്ടു മതി ജിം എന്ന് പറയാൻ തന്റേടം കാണിക്കണമായിരുന്നു. ജിമ്മിനെതിരെ വയനാട്ടിൽ നിന്നും പ്രതികരിച്ച വയോധികനായ കുന്നേൽ കുഞ്ഞ്നെ തല്ലിയതുപോലെ ആന്റണിയുടെ പോലീസ് ജാനുവിനെ തല്ലിപ്പ എന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം. പക്ഷെ നിങ്ങൾ ജിമ്മിനെതിരെ ഒരക്ഷരം പറയുകയില്ല, കാരണം - ആഗോളവൽക്കരണത്തിനും ലോകമുതലാളിത്തത്തിനും വേണ്ടി നിലകൊള്ളുകയും, ലോകത്തെങ്ങും വികസിച്ചുവരുന്ന അധഃസ്ഥിത തൊഴിലാളിമുന്നേറ്റങ്ങളെ സമർത്ഥമായി ഹൈജാക്കുചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ഇൻറർ നാഷണൽ ഫണ്ടിങ്ങ് ഏജൻസികളാണ് ഒരുപോലെ ജിമ്മിന്റെ വേദിയിലിരുന്ന് ചിരിക്കുന്നതും ജാനുവിന്റെ പുറകിലിരുന്ന് തലനീട്ടുന്നതും.

മേരിക്കോട്
 27 01-03

തോമസ് അമ്പലവയൽ - സെക്രട്ടറി
 വയനാട് പ്രകൃതി സംരക്ഷണസമിതി